

בהמה נקנית בהגבהה!

שמחייבות בירור כי אחרי הכל אין חפץ להקב"ה במצווה שהיא מעשה קוף בעלמא ובמיוחד אם זהו מצווה שכמתואר בכל הספה"ק עבודה רחבה מאוד בבנין הקומה הרוחנית של כל כלל ישראל ושל כל פרט ממנו, א"כ כל אחד צריך לצעוק תורה היא וללמוד אני צריך!

צריך להניף? הבנו! מה התורה חוזרת על כך בהדגש חזק?

ואנחנו נעמוד בהתחלה על שני נקודות ולאחמ"כ נתבונן בזוויות אחרות במצווה זו. ענין המצווה מתחיל בהקרבת קרבן העומר כ"י תבאו אליה ארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קציריה וקבאתם את עמרה ראשית קצירכם אל-הכֹּהֵן: ואז באה הפעולה הראשונה ששם התואר שלה **תנופה** חוזר ונשנה אינספור פעמים במצוות העומר והניף את העמר לפני יקנן לרצונכם מקחרת השבת יניפנו הכהן: ולאחמ"כ מתוארת המצווה שזכינו לה גם בגלותינו **ספירת העומר** וספרתם לכם מקחרת השבת מיום הביאתכם את עמרה התנופה שבע שבתות תמימת תקיינה: עד מקחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום ענין ההנפה המודגש כאן וענין הספירה שלאחר ההנפה צריכים ביאור, מה השייכות בין הספירה לתנופה זו, כמו"כ יש להבין מה ההדגש וספרתם לכם כלום מה באה ההוראה לכם וכי מי יספור הבולגרים? ההולנדים?

- 1 מעשה הנפת העומר מודגש ביתר שאת בפרשתו, מה פשר הדבר?
  - 2 הנפתם - ספרתם! מה הקשר בין 'הקטר לקרון'?
  - 3 בתוך 24 שעות לליל התקדש החג מסובכים אותנו עם מצוות ספירה שאינה קשורה לרוממות האוחזות בלב כלל ישראל. מה בוער להכניס את המצווה בעוד אנחנו באורות ד'יומא רבא'?
  - 4 ביאור כפתור ופרח שמסכיר את כל אלו והכל ע"י כוחו של הכה"ג כמבואר בדברי השם משמואל תרפא
  - 5 טוויסט חדש כהגבהת הדברים מבית מדרשו של בעל ה'ליקוטי הלכות' זיע"א
  - 6 תוספת מעניינת מדברי הנתיות שלום
  - 7 עפי"ד יתבאר מדרש תמוה ונגב מהבנה, שמתאר את ירושת א"י בזכות מצוות העומר! איפה ברית מילה, האם אין עוד מצוות?
- פרשיות אחרי מות קדושים אמור עמוסות לעייפה במצוות עשין ולא תעשין שכל מקום שנזרק סיכה ניתן לכתוב ולדבר עליו אבל א"א שלא לכתוב על הנושא שהכי אקטואלי המלווה אותנו מידי שנה חמישים יום הלא היא מצוות ספירת העומר.
- מצווה יחסית מאוד מעשית שמלווה אותנו הרבה זמן וממש נפוצה בין כל בני הבית. אולם אם נתבונן בה רב הנסתר בה על הנגלה. יש כאן כמה נקודות עלומות

לומד כמלומדה, כי יש מבחן ואתה רוצה מלגה .. ואחרי הכל אתה במסגרת קהילתית שאורח החיים זה ללמוד אז אתה כבר באוטומט על זה, אבל האם אתה שמח ומאושר בזה? את התשובה אתה יודע טוב מאוד...

רבש"ע מדוע באמת זה כך, מדוע לא נשמר את חדוות הרוחניות שאתה שולח לנו? התשובה לכך הקב"ה נותן לך טעם רוחני שתדע טוב את האושר האמיתי תחוש אותו בכל רובדי החושים והטעמים שבפיך בנשמתך במוחך, אחרי שטעמת אותו היטב,

הוא לוקח את זה ממך אתה כבר יודע מה הטעם הטוב עכשו תתחיל לעבוד מעצמך להגיע אלי להתקרב אלי כי זה התכלית בהאי עלמא לא לאכול מכפיות של זהב את זה תעשו בעלמא דאתי אבל עכשו מיט אסאך אארבעטין יש הרבה עבודה!

כימים ההם בזמן הזה...

וזה מה שהתרחש מיד לאחר יציאת מצרים הקב"ה הוכרח להאיר אור נשגב ועצום על כלל ישראל שלא כדרך ההשתלשלות ואז נשמותיהם של כלל ישראל מתוך הגיעול והטומאה נמשכו אליו לצאת מתוך הסיאוב שהיה שם. כעת הם חשים במתיקות הרוחנית של קירבת אלוקים אבל הם עמלו על התקרבות זו כי הוא זה, ואין הנהגת הבורא בהאי עלמא לקרב ולהאיר כך בעקביות, אלא כך היה צורך חד פעמי לפני ששער הנ' ינעל על בניו. אז א"כ מיד לאחר היציאה, שב"ה כבר אין חשש שינעלו בטומאות מצריים מיד הקב"ה נתן להם מידי שנה את מצוות תנופת העומר.

מה הקשר בין תנופת העומר ליציאה ממצרים? משום שאנו יצאנו יצאת מעם של בהמות התהלכנו שם 210 שנה לא שייך שזה לא יכנס בתוכנו, בא הקב"ה ונוטל מאתינו את האורות הגדולים של ליל יציאת מצרים ואומר לנו

השכנים? התורה היתה צריכה לכתוב וספרתם ממחרת השבת.

כולם ב'אורות גבוהים' למה לסנוור עם תאורה אחרת?

עוד קושיא שהפריעה לי רבות בשנים, מה הסיפור שמצוות העומר מתחילה בדיוק 24 שעות לאחר הלילה המרומם עלי אדמות בתולדות העם היהודי, כשעדיין אנו נמצאים תחת רוממות הלילה הנשגב שאין ספק שהשפיע לכל מי שהתכוון אליו, אור חד שנתי מסובב כל עלמין! בלי שום השתלשלות ישר מלמעלה לכל נשמת ישראל [עיי' תו"א]

אז מה בוער להכניס בתוך השמחה והתעלות שעדיין חדשה לנו ואנו מרוגשים ממנה, מה טעם להכניס איזה מצווה חדשה פרשה חדשה שלכאורה לא שייכת כלל להארה של יצי"מ, יש כאן איזה בחינה של עירוב שמחה בשמחה, כשאנו עדיין במוחין של הנגוף למצרים ורפוא לישראל פתאום מתחילים לסובב אותנו, תספור כל יום! שכחת לספור? שבע מידות, שבע שבשבע, האם אין זמן אחר, עם ישראל רוצה ליהנות מזיו רוממות חג יציאת מצרים, בוא וניתן לו! למה להכניס משהו זר?

סוד שזירת המחרוזת מטו' ניסן עד ו' סיוון בחי' היומים שלנו...

התשובה לשאלה זו שזורה ומלופפת בחיים של כל אחד מאיתנו, ישנם ימים שאדם חש בעלייה רוחנית, בעונג רוחנית באופן שאין לו שום טעם בגשמיות, אין לו צורך בריגוש והוא לא מוכן להוציא כל אנרגיה בחיפוש אחר איזה ריגוש גשמי, מה שמציף אותו זה ריגוש רוחני עוד לימוד טוב, שמירה טובה על מוצאות הגוף תפילה טובה, התגברות על המידות **ראיה טובה בזולת**, הצלחת לשמח את הזולת! אמרת מילה טובה למישהוא והוא שמח וחייך! זה מה שעושה לו את היום!

אבל אחר יום או יומיים כאלה בקלות באים ימים שאין לך טעם בכל מה הזכרנו, אתה

שמתוך התימהון והשממון של מצרים משם יוצא עם שלם ומכריז שגם אני יכול להפוך את עצמי ולהתקדש בקדושה של מעלה, דבר שלא היה לו שחר טרם היציאה ממצרים, זהו ענין התנופה שהתורה כ'כ מדגישה אותו שוב ושוב. הפרסום בכל העולמות שמכל מקום ולו הנמוך ביותר אפשר לשוב ולהתקדש בקדושה של מעלה ולהשפיע שפע רב בכל העולמות!

וזהו כוונתו שזוהי הבדיקה של כלל ישראל, מפני שרק לכלל ישראל יש את הבלעדיות להיחלץ מכל השכבות והעטיפות ולצעוק משם הקב"ה אנחנו בדרך אליך! ולעשות את הצעדים האלה.

ובזה אנחנו יכולים לבאר את מה שהוקשה לנו מה זה וספרתם לכם מה ההדגש כאן 'לכם' ? כשם שדעותיהם אינם שווים כך פרצופיהם וטבעם אינו שווה, כל אחת מנער את עצמו בקצב שלו לכל אחד יש את הספירה שלו מה הוא עושה בעומר בוויית המתאימה לו, ו-ב-ל-ב-ד שאכן הוא ניער את עצמו באופן מסוים, לא לעשות כלום ולומר שענין העומר לא קשור אלי, זה לא דרך חיים. 'וספרתם לכם' תספור בדרך שלך אבל תספור ולא כמעשה קוף בעלמא!

**מיקומה של מצוות ספירת העומר בפרשתן
הכרחי מאוד מפני שהיא המקשר ביניהם!**

לאחר שבס"ד התבארו לנו שלושת התימהות שהועלו בהתחלה מהי התנופה והקשר של הספירה, ומדוע בחר הקב"ה להביא את המצווה הזו בתוך 24 שעות לליל הסדר. נמשיך לבאר עוד ג' תמיהות שעולות בענין העומר. מיקומה של המצווה טעון ביאור, הלא התורה כותבת כאן את סדר המועדים ומה השייכות בינם לבין העומר והספירה. ישנה תמיהה נוספת מדוע העומר לא מכונה בשם ביכורים ואילו שתי הלחם הבאים לאחר

קינדרלעאך היה זייסקייט, הכל טוב ויפה עכשו שתנערו את עצמכם מהבהמיות תעבדו על כך

לכך מגיע הכהן שהוא המחבר בין העולמות העליונים והתחתונים והוא מעביר את השפע בעבודת הקודש שלו מלמעלה למטה ומניף ומנער את השעורים את המאכל בהמה שמאכלו של אדם זהו חיותו הוא מעורר את כלל ישראל לד' רוחות ולמעלה ולמטה לצאת מהבהמיות ואדרבה את החומר שנצרך לקדש למי שנמצא בכל הקצוות של הבריאה! זוהי התנופה החוזרת ונשנית כאן כנקודת מפתח במצוות העומר, מפני שזה ענין העומר לקחת את הבהמיות ולנערה מאיתנו ולאחר מכן לצאת לדרך חדשה

**הנפת הבהמיות לגבוה - פרסום האלוקות
ככל רובדי הבריאה!**

בספה'ק ליקוטי הלכות (הל' פסח אות כ-כב) מאריך לבאר במתק שפתיים את פנימיות המצווה בכיוון הזה וז"ל **כי שעורים הוא מאכל בהמה שהוא העדר הדעת שזה בחינת פגם החוטאין שמסלקין מהם הדעת עושין מעשה בהמה ח'ו וע'כ שעורים הוא מנחת קנאות של הסוטה וכו' וזהו בעצמו מנחת העומר שעורים שהיא בדיקו דאשת חיל וכמבואר ברעיא מהימנא שהכוונה לכלל ישראל וכו'**

ומניפין אותו למעלה ולמטה למי שהשמים והארץ שלו ועי'ז מגלין כי מלא כל הארץ כבודו שגם בבחינת שעורים דהיינו בחינת מאכל בהמה שהיא העדר הדעת גם שם מלא כל הארץ כבודו כי לית אתר פנוי מיניה והוא מחיה את כולם וכו'.

ה'ליקוטי הלכות' פותח כאן צוהר חדש ומדחים בכיוון שהלכנו עד כה עם טוויסט חדשני אין כאן רק תנופה לנער את עצמנו ממעשה ארץ מצרים במובן של הסור מרע, אלא אדרבה יש כאן בחינה גבוהה מאוד

התלויים בארץ הם יותר תדירות ומשמעותיות ממצוות העומר ואדרבה אולי בזכותם ירשו את א"י?

עפי"ד ניתן לומר כפי שדברנו בפר' שלח תשע"ט שבהתיישבות בא"י היה סכנה גדולה של התגשמות מכיוון שכשהיו במדבר ראו אלוקות מול העינים 24/7 שמלתך לא בלתה, אכלו לחם של מלאכי השרת, ודאי שחיים שהכל הקב"ה. אבל בא"י שם יהיה הסתר של טבע שם צריך לעמול הרבה בכדי לחיות שהקב"ה הוא הבוס שעניי ה' אלוקיך בה מראשית השנה וכו'.

כאן יש חשש שאדם עם הזמן יחוש אוטונומיה כביכול כחי ועצם ידי וח"ו הוא ישכח את בוראו וממילא חיי הבהמיות יהפכו לשגרה. אבל לאחר שענין קרבן העומר הוא להשפיע לכל כלל ישראל התנערי מעפר קומי וזה היה כוחו של הכה"ג לחבר את העליונים עם התחתונים [עוין באריכות בפרשתן שם משמואל תרפא] א"כ הוא החזיר ואת בכל כלל ישראל. ואדרבה כולם גם מי שנפל או ירד ניער את העפר מעליו וחזר מכל דיוטא שתהיה לקב"ה, וא"כ אדרבה כל א"י צעקה מלא כל הארץ כבודו. וכל זה מחמת מצוות תנופת העומר כפי שהתבאר.

ומעתה ניתן לומר שחז"ל דרשו ועתה את בריתי תשמור דהיינו ברית המילה שמפרידה אותנו מתאוות הגוף כיצד אנחנו מיישמים זאת הלכה למעשה אחרי המילה? ע"י הנפת העומר אנו לוקחים את החומר שלנו ומקדשים אותה לקב"ה מכל התכונות הבהמיות שזה כוונת המילה ונמצא שענין הפס' של המילה הוא ענין הנפת העומר ודבר אחד הם ולכך דרשו חז"ל הפס' על מצוות הנפת העומר.

יתן הקב"ה וכל אחד יזכה לנער את עצמו ולהגביה את החומר שבו לקוב"ה בקצב שלו ועי"ז יושפע שפע רב בעולמות לטהרנו ולקדשנו בקדושתך העליונה אמן סלה.

הספירה מכונים בשם בכורים וא"כ מה השייכות בין סדר המועדים וקרבתוניהם למנחת העומר?

ועפי"ד הדברים יתבארו כמין חומר וכ"מ במתק שפתיים בספרו של בעל התיבות **שלום זיע"א** כיוון שנמצא כל ענין מנחת העומר היא ניעורם של כלל ישראל מטומאת מצרים וזוהי ההשפעה והארה שחוזרת לנו מידי שנה בשנה ומשם ואילך אנחנו יוצאים לתקופת התנקות עד קבלת התורה בשבועות וא"כ באופן הכרחי הכניסה התורה את מצווה זו בין פסח ושבועות כיוון מנחת העומר היא חוט המקשר המביא את היהודי ממצב בהמה לשם אדם.

ובזה מבאר התיבות שלום מדוע מנחת העומר אינה מכונה ביכורים וכמו"כ חג השבועות מכונה חג הביכורים ולא חג מת"ת [ואדרבה אולי הביכורים הם כדבר שולי לעומת מת"ת] וביאורם של דברים מכיוון שהעת הראשונה בה בני' הגיעו לבחינת אדם היתה בשבועות א"כ אז היה הופעת הבכורה שלהם כ'אדם' מבחינת בהמה שהיתה להם במצרים!

מדרש פליאה שעפי"ד מתבאר ומתברר

כאור השמש בצהריים!

עפי"ז עלה בדעתי לבאר מדרש פליאה בפרשתן שנסובו עליו דיבורים רבים וז"ל וא"ר אבון ור' נחמיה ור' יעקב בר אבא בשם ר' יהודה ברבי סימון ר' יוחנן ורשב"ל היא רי"א לעולם אל תהי מצות העומר קלה בעיניך שע"י מצות העומר זכה אברהם לירש את ארץ כנען והה"ד ונתתי לך ולזרעך אחרך ע"מ ואתה את בריתי תשמור ואיזה זה מצות העומר!

רבים טרחו להעיר הלא הפס' ואתה את בריתי תשמור נאמר על מצוות המילה וכלל לא נאמר על מצוות העומר א"כ כיצד המדרש החליט עפ"י הפס' שבזכות העומר ירשו את א"י כביכול הברית על העומר?. וגם לולא הפס' הזה בענ"ד יש לתמוה מה מצאו במצות העומר שבזכות זה ירשו את א"י כלום כל המצוות